

مَثَلِ رَشْدِ كَرْدَنِ دَانِه

كشیش ماتیناس لومان

در حالی که دارم این مطلب را می نویسم، پشت میز کار در دفترم در مونیخ آلمان نشسته‌ام و به جدیدترین آمار مسیحیت در آلمان فکر می‌کنم. بر اساس این ارقامی که پیش روی من است، مسیحیت با شتاب در حال افول است. کشوری که پانصد سال پیش در آن اصلاحات آغاز شد، به زودی اکثریت جمعیتی خواهد داشت که خود را مسیحی نمی‌دانند. حتی هفتاد سال پیش در آلمان پس از جنگ جهانی دوم، ۹۵ درصد از مردم اعضای کلیسای کاتولیک رومی یا یک کلیسای پروتستان بودند. فقط در سال ۲۰۱۸، کلیساهای دولتی پروتستان ۲ درصد دیگر از اعضای خود را از دست دادند. اما نگران‌کننده‌تر این است که اعضای کلیساهای دولتی پروتستان، به‌طور متوسط تنها ۳٫۴ درصد به شکلی پیوسته هر یکشنبه در مراسم کلیسا شرکت می‌کنند، که کمتر از یک درصد از جمعیت آلمان را تشکیل می‌دهد. تعداد مسیحیان در کلیساهای آزاد (غیر دولتی) همچنان ناچیز است. حتی نگران‌کننده‌تر، گرایش به لیبرالیسم تقریباً در تمام فرقه‌های مسیحی دیده می‌شود. گاهی به نظر می‌رسد که موعظه‌ی انجیل در آلمان اتلاف وقت است. آیا باید به سادگی تسلیم شوم و به جایی مهاجرت کنم که اخبار خوب با اشتیاق بیشتری دریافت شود؟

شاید شما در مکانی زندگی می‌کنید که انجیل همچنان موعظه می‌شود، اما مطمئناً باید قبلاً این حس را تجربه کرده باشید که ملکوت خدا ظاهراً آن‌طور که انتظار داشتید پیش نمی‌رود. شما تمام شهامت خود را به کار می‌گیرید تا برای مسیح بایستید و شهادت بدهید، اما متوجه می‌شوید که صندلی‌ها در حال خالی شدن هستند و افراد از شما دور می‌شوند. این احتمالاً حسی بود که شاگردان عیسی در دوره‌های خاصی از خدمت زمینی خداوند ما داشتند.

در مرقس ۴: ۲۶-۲۹، می‌خوانیم که چگونه عیسی به شاگردانش حکم کرده و آنها را تشویق نمود تا به موعظه‌ی انجیل ادامه دهند و اعتمادشان بر این باشد که خداوند در نهایت از تلاش‌های آنها برای برداشت محصول فراوان استفاده خواهد کرد. این سخنان باید ما را تشویق کند و وظایف و ظرفیت‌های ما را مشخص نمایند.

آیه ۲۶ که شروع مَثَل است، به ما کمک می‌کند تا وظیفه‌ی خود را بشناسیم: "... ملکوت خدا مانند کسی است که تخم بر زمین بیفشاند." عیسی در این مَثَل مانند مَثَل معروف‌تر دانه‌ها که در ابتدای این باب گفته بود اشاره می‌کند که دانه‌ها کلام خداست (آیه ۱۴). پس واضح است که وظیفه‌ای که به همه‌ی ما داده شده است کاشتن دانه با موعظه‌ی کلام خداست.

با این حال، اغلب وقتی به نظر می‌رسد که تمام تلاش‌های ما بی‌فایده است، ناامید می‌شویم. این ممکن است ما را وادار کند که به فشار آوردن ادامه دهیم. همچنین ممکن است باعث شود ما هر ترفند جدیدی را به امید تولید نتایج مطلوب امتحان کنیم. اما عیسی توصیه‌ی بهتری برای کسانی دارد که با وفاداری به افشاندن دانه ادامه می‌دهند: "و شب و روز بخواید و برخیزد و تخم بروید و نمو کند. چگونه؟ او نداند. زیرا که زمین به ذات خود ثمر می‌آورد، اوّل علف، بعد خوشه، پس از آن دانه‌ی کامل در خوشه" (آیات ۲۷ و ۲۸). ابتدا توجه داشته باشید که رشد دانه خودبه‌خود "به ذات خود" اتفاق می‌افتد. وقتی بذر خوب بر روی زمین آماده می‌افتد، جوانه می‌زند و رشد می‌کند. قدرت آن رشد در خود دانه نهفته است. این کلام قدرتمندی است که آنچه را که برای آن فرستاده شده، انجام می‌دهد. دوم اینکه رشد دانه‌های افشانده شده به زمان نیاز دارد. در مَثَل قبلی زمین‌ها، عیسی به این نکته اشاره کرده بود، دانه‌ای که ظاهراً به‌سرعت رشد می‌کند، میوه نمی‌آورد (آیه ۵ به بعد).

در آیه‌ی پایانی، در نهایت می‌خوانیم که ما نیازی به ترس از عدم موفقیت ملکوت خدا نداریم: "و چون ثمر رسید، فوراً داس را به کار می‌برد زیرا که وقت حصاد رسیده است" (آیه ۲۹). این موضوع باعث آرامی و رهایی‌بخش است. ما به‌سادگی فراخوانده شده‌ایم تا سفیران مسیح باشیم. فقط باید دانه را بیفشانیم. بقیه کار خداست و او آن را انجام خواهد داد. پادشاهی او همان‌گونه که مقرر کرده است فرا خواهد رسید.

ما نمی‌توانیم مطمئن باشیم که تمامی دوستان ما به مسیح روی خواهند آورد. اما می‌توانیم مطمئن باشیم که خدا از ما چیزی نمی‌خواهد که فقط او می‌تواند انجام دهد. او برگزیدگان را از جمع دوستان شما و همچنین آنها را در آلمان جمع خواهد کرد. هنگامی که مسیح برای جمع‌آوری محصول بازگردد، انبوهی از مردم از هر قبیله و زبان و قوم و ملتّی وجود خواهند داشت. او این کار را در زمان خود انجام می‌دهد تا زمانی که کار تکمیل شود. بنابراین، بیایید به افشاندن دانه‌ی انجیل ادامه دهیم و از آنچه خدا از طریق کلامش انجام خواهد داد لذّت ببریم.

کشیش ماتياس لومان، کشیش کلیسای اونجلیکال در مونیخ آلمان است. ایشان همچنین رئیس و مؤسس سازمان کتاب مقدسی Evangelium21 در آلمان می باشند.

این مقاله در مجله [تیپیل تاک](#) منتشر شده است.